

provedení zmateční stížnosti ohlášené jím jménem ostatních spoluobžalovaných, a že další doručení rozsudku obžalovanému Č-ovi se stalo k vůli provedení opravných prostředků tímto obžalovaným ohlášených. Pak ovšem nemohlo doručení rozsudku Karlu Š-ovi míti pro obžalovaného Č-a právní účinek, obzvláště nemohla začítí od této doby (5. května 1928) běžeti lhůta k provedení opravných prostředků, která mohla začítí teprve dnem, kdy byl opis rozsudku doručen obžalovanému Č-ovi samému, tedy 25. května 1928, a provedení odvolání, které podal dne 1. června 1928 nově zřízený obhájce Č-ův Dr. Jaroslav S. (na poštu dáno dne 31. května 1928) stalo se tedy v zákonné lhůtě. Odmítnutím tohoto odvolání vrchním zemským soudem z důvodu opozděnosti byl tudíž porušen zákon v ustanovení § 284 odst. druhý tr. ř. Než i rozsudkem soudu první stolice byl porušen zákon v ustanovení § 284 tr. zák., pokud byl obžalovaný Alois Č. pro přečin shluknutí dle § 283, 284 tr. zák. odsouzen podle uvedeného § za použití § 260 b) tr. zák. k tuhému vězení šesti týdnů, zostřenému postem každých čtrnáct dnů, ježto zákon ukládá v § 284 tr. zák. na trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným, jen trest tuhého vězení jednoho měsíce, takže soud, odsoudiv obžalovaného k trestu přísnějšímu, překročil meze své trestní moci. Bylo proto podle §§ 33, 292 a 479 tr. ř. k zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona jak usnesení odvolacího soudu tak i rozsudek nalézacího soudu ve výroku o trestu jako zákon porušující zrušiti a vyměřiti obžalovanému Č-ovi v mezích § 284 tr. zák. nový trest.

Čís. 3278.

Nutná obrana je přípustná proti bezprávnému útoku i tehdy, když jej osoba napadená ve svých právech podnikla proti rušiteli svých práv mimo meze zákonem dovolené.

Pouhé, třebaš opětovné uhození násadou lopaty přes ramena bez jakýchkoliv následků, jest jen zlým nakládáním ve smyslu § 496 tr. zák., nejvýše útokem na integritu tělesnou, nikoliv útokem proti životu ve smyslu § 2 g) tr. zák.

(Rozh. ze dne 5. října 1928, Zm I 316/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 10. února 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 411 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. jest napaden právní názor soudu první stolice, že nelze uznati na nutnou obranu jako důvod trestnost skutku vylučující. Přisvědčiti jest sice námitkám zmateční stížnosti potud, že by nutnou obranu obžalovaného nevylučovala okolnost, podle názoru nalézacího soudu rozhodná, že obžalovaný odváděje na

pozemku poškozeného bez jeho svolení vodu od své stodoly, rušil neoprávněně jeho držbu a že byl poškozený Josef R. v obraně svých majetkových práv, když obžalovaného odháněl třebas i hrubými nadávkami, a když tento neustoupil, ranami násadou lopaty; jeť nutná obrana přípustna proti bezprávnému útoku i tehdy, když jej osoba napadená ve svých právech podnikla proti rušiteli svých práv mimo meze zákonem dovolené. Jestliže tedy v souzeném případě poškozený Josef R. podle zjištění nalézacího soudu za potyčky, která se mezi ním a obžalovaným vyvinula o odvod vody ze dvora obžalovaného přes pozemek poškozeného, uhodil několikrát obžalovaného násadou lopaty přes ramena, k čemuž přece neměl naprosto žádného práva, nutno tento jeho čin pokládati za útok proti obžalovanému, proti němuž by tento byl za podmínek posl. odst. § 2 tr. zák. oprávněn se hájiti, aniž by, jak zřejmě má mylně za to nalézací soud, byl povinen pouhým odchodem těmto násilnostem se vyhnouti. Přes tyto nesprávné právní závěry o oněch předpokladech nutné obrany neuznal nalézací soud na ni právem, poněvadž útok poškozeného proti obžalovanému neohrožoval žádný z právních statků (život, svobodu nebo jmění), proti jejichž ohrožení ono ustanovení zákona výlučně připouští nutnou obranu. Zjištěné pouhé, třebas opětovné uhození obžalovaného násadou lopaty přes ramena bez jakýchkoli následků, jest zřejmě jen zlým nakládáním ve smyslu § 496 tr. zák., nejvýše pak útokem na integritu tělesnou, o němž ani obžalovaný netvrdil, že jej měl důvodně za útok proti svému životu. Nedostává se tu tedy této zákonné podmínky pro nutnou obranu ani skutečnou, ani aspoň putativní; proto na nutnou obranu právem uznáno nebylo a není tu vytýkané zmatečnosti. Pokud však zmateční stížnost poukazem na to, že čin byl spáchán v pochopitelném strachu a v rozčilení, nikoli v nepřátelském úmyslu, k přestupku podle § 411 tr. zák. vyžadovaném, chce snad popřením této náležitosti skutkové podstaty provést důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., sluší jí namítnouti, že strach a leknutí rozsudek nalézacího soudu výslovně vyloučil a není proto ani přípustno, tvrzením těchto skutečností, jichž zjištění náleží soudu první stolice, důvod zmatečnosti ustrojiti.

Čís. 3279.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Hanobení republiky (§ 14 čís. 5 zákona) výrokem, že Československý stát je vasalem Anglie.

Všeobecná výzva, aby ti, kdo v případě války (mobilisace) budou konati vojenskou službu, neplnili povinnosti jim uložené, válku změnili v poslední boj proti buržoasii a tím dopomohli k vítězství komunistickému programu zavedení diktatury proletariátu, jest podněcováním k úkladům o republiku (§ 1 zákona) ve smyslu § 15 čís. 3 zákona.

(Rozh. ze dne 5. října 1928, Zm I 334/28.)